

زهره حاجی پور ابر فرصت طوفان زمان...

شمردن این فرصت‌ها را به شیعیان گوشزد می‌کند^(۳)

تنها فرصت انسان، لحظه‌ها و ساعت‌هایی است که در پی هم می‌گذرند و انسان غافل حتی گذر آن‌ها را نیز احساس نمی‌کند. دنیا وادی مهلت و فرصت است و مرگ پایان زمان عمل. با مرگ طومار فرصت‌ها در هم می‌پیچند و فریاد «پالیتی کنت ترابا» از اعماق دوزخ به گوش پشهی خاک می‌رسد!

برای دوری از تباهی وقت‌ها در دنیا، وصایای علی(ع) بسیار دل‌نشین و گواراست:

ای بندگان خدا هم اکنون به اعمال نیکو بپردازید، تا ریسمان‌های مرگ بر گلوئی شما سخت نشده و روح شما برای کسب کمالات آزاد است و بدن‌ها راحت. و هنوز مهلت دارید و جای توبه و بازگشت از گناه باقی مانده است. عمل کنید پیش از آن‌که در شدت و تنگ نای وحشت و ترس و ناپودی قرار بگیرید، پیش از آن‌که مرگ در انتظار مانده فرارسد و دست قدرتمند خدای توانا شما را بگیرد.^(۵) زیرا تا لحظه‌ی مرگ به شما فرصت داده شده و مهلت عمل نیکو دارید.^(۶) بدی را به تأخیر اندازید، زیرا هر وقت بخواهید، می‌توانید آن را انجام دهید.^(۷)

«علمدار»

پی‌نوشت:

۱. حکمت ۲۴۶.
۲. حکمت ۱۱۸.
۳. نامه‌ی ۳۱.
۴. حکمت ۲۱.
۵. خطبه‌ی ۸۳.
۶. خطبه‌ی ۲۳۷.
۷. نامه‌ی ۳۱.

این بار حالات کلمات ملکوتی نهج البلاغه را در چشمه‌ی زلال فرصت احساس می‌کنیم. فرصت در نگاه علی(ع) به منزله‌ی نمک و چکر سوخته است. داغ از دست رفتن فرصت‌ها، قلب علی(ع) را می‌فشارد. فرصت‌هایی که با زخم ستم و تازیانه از علی(ع) گرفته شده، و او را در کنج تنهایی و مظلومیت نشانند. برای یافتن جملات گوهر بار مولا در باب فرصت در صحیفه‌ی عرفانش، دست و دل می‌لرزد. سوز دل مولا در میان گفته‌هایش موج می‌زند: «از گریز فرصت‌ها بپرهیزید، زیرا هر گریخته‌ای باز نمی‌گردد»^(۱)

از دست دادن فرصت در نگاه علی(ع) بسیار دردناک است. او با جلوس بر منبر تنه ما را خطاب قرار می‌دهد: «پیش از آنکه فرصت از دست برود و اندوه به بار آورد، از فرصت‌ها استفاده کنید. زیرا از دست رفتن فرصت مسخر است»^(۲) «چنان نیست که هر فرصتی دست یافتنی باشد، چه بسا که بی‌نا به خطا رود و کور به مقصد رسد»^(۳)

شگفتی کلمات و جملات نهج البلاغه در تجلی آن‌ها، در زندگی انسان‌هاست. زمانی که نهج البلاغه را می‌خوانی، گویی زندگی نامه‌ات پیش روی توست که شرح احوال تو را باز گو می‌کند: «آنان که وقتشان با پایان یافته، خواستار مهلتند و آنان که مهلت دارند، کوتاهی می‌کنند» «در آسمان نیل‌گون نهج البلاغه، فرصت‌ها هم‌چون ابرهای هستند که با طوفان زمان می‌گذرند و مولا غنیمت